

סגולה שרוב

סגולת הצדיק משטפנשט זיע"א

אבי זי"ע [הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט], אמר: מי שרוצה לזכות לשבת שמחה שידבר בליל שישי מזקני הגדול רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואם אין לו סיפור ממונו, שידבר לפחות משולחנותיו הקדושים ומספסלי בית מדרשו.

שנה ג'

ליל שישי פרשת חזריע מצורע תשפ"ג

גליון 127

נהגות ישרות * אמרות טהורות * סגולות * עובדין קדישין * תולדותיו * הכנה לשבת

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

בשנת י"ג מקבל הנער רוח טהרה ואחר שמואס ברע נלקח ממנו

והרוח טהרה שנותנים לו בהגיע לשנת י"ג לוקחין אותו בחזרה, כי זה היה שלא ע"י פעולותיו, ואם ח"ו אינו הולך בדרך הישר ומואס בטוב ובוחר ברע, אז כשלוקחין הרוח טהרה ולעת זקנתו כשרוצה לחזור בתשובה אז קשה לו מאוד, והוא שואל אז 'מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה', כי מקודם היה לו בנקל לעבוד את בוראו מפני הרוח טהרה. ומתוך לו הכתוב כי לא מחכמה, כלומר הרוח טהרה לא היה מחמת חכמתך ולא ע"י מעשך, רק שאלת על זאת היה אצלך בשאלה ונלקחה בחזרה, ונמצא שיש בפסוק זה קושיא ותירוץ, והבין⁽¹⁾.

"ובא לפני ה' אל פתח אוהל מועד" (ויקרא טו ז). בשם הרה"ק ר' שלום מפראהבישט, כתיב (קהלת ז י) "אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה", ולכאורה הוא קושיא בלי תירוץ, אך הענין הוא כי בהגיע הנער לשנת י"ג אז נותנים לו רוח טהרה מן השמים אתערותא דלעילא, וכשהוא מתדבק בה ומואס ברע ובוחר בטוב העליון אז נותנים לו נשמה קדושה, כמאמר הוזה"ק (משפטים צד): "זכה יתיר יבין ליה וכו', כי הוא עשה במעשי ידיו וזה שרר על מובטח הוא מן היצר כי לא יאונה לצדיק כל און ורגלי חסידיו ישמור,

השלמות וציונים

ווארט השבוע

כשמרגיש גבהות הלב ילך אצל חכמי הדור

"אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן וגו'." (ויקרא יג ב).

שמעתי ממורי הקדוש והטהור צדיק יסוד עולם, הוא ניהו מר גיסי הרב ר' שלום מפראהבישט נבג"מ זי"ע שאמר על פסוק אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת וכו', שיש מאנשי החומר המשוקעים בחומריות ובהבלי עולם הזה והולכים במועצותיהם ובשרירות לבם, איש הישר בעיניו יעשה והטומאה חופף עליו כל היום, ובפתע פתאום ידמה בנפשו אשר הוא גם כן מעובדי השם, וכי עשה תשובה כפי שכלו המגושם, ובעבור זה יש לו גבה לב ודומה בעיניו כי זה התנשאות הנפש, וזהו 'שאת'. או שנדמה לו דביקות והתקשרות והתחברות בה', וזהו 'ספחת'. או שנדמה לו בהירות המוח והלב, וזהו 'בהרת'. ובאמת הכל הבל, וזהו מפתיו היצר הרע וכל כת דליה כדי שלא יכיר חסרונו לעולם, וזהו 'היה בעור בשרו לנגע צרעת'.

ויש ד' מראות נגעים נגד הד' יסודות אשר יעשה האדם לחטוא בהנה, שכל המדות רעים נמשכים מהד' יסודות. לכן העצה לזה, 'והובא אל אהרן הכהן וכו', פירוש שיבא לפני חכמי הדור הם הכהנים הניגשים אל ה', 'וראה הכהן את הנגע', פירוש שהחכם מסתכל רואה בעין שכלו על האיש הזה על פי הבחינות הידועים לו, לפעמים עושהו טמא מוחלט ולפעמים טמא מוסגר שבעת ימים לטהר הז' מדות אשר פגם בהם, ולפעמים צריך ב' הסגרות על פי מדותיו עד שמתקן אותן בתיקון הראוי לו, ואזי 'טהרו הכהן' שממשיך עליו רוח טהרה וקדושה, ונעשה בו צירופים חדשים מנגע ענג, ומפשע שפע, ומעון ענו, וממוות תום כידוע ליודעים, עד כאן דבריו הקדושים ושפתים יושק ודברי פי חכם חן.

עטרת ישראל, פרשת מצורע

הוצאות בביתו כמו העשירים, גם בשבתו עם נגידים וכן בלכתו בדרך מתנהג בפיוור ובותרנות, בודאי אינו רואה סימן טוב בכל מעשיו, וכבוא זמן המוגבל לפירעון החוב בא בעל הממון לגבות

1. ראה בספר עטרת תפארת ישראל (פר' משפטים) להרה"ק רבי ישראל מבאהפלי זי"ע, גמורה כתלמיד בפני רבו, שכתב בה הלשון: שמעתי ממורי הרב הקדוש והטהור הר' שלום מפראהבישט] נ"ע שאמר בשם הרב הקדוש וכו' הר' אהרן קרלינר נ"ע זי"ע, בפסוק "אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה" (קהלת ז י), ואמר על עובדא שבא איש אחד ממקורבים שלו לפני ואמר לו מה זאת אשר בימי חרפי למדי ותתפללתי בהתלהבות ובחשק נמרץ והיה לי חיות בכל עבודתי ובדרכי החסידות וקויתי לעלות במעלות מדריגה אחר מדריגה ביתר שאת יותר עון, ועתה נלקח ממני כל זאת ואין לי שום חיות בשום דבר שבקדושה ונשארתי בלא תורה בלא תפלה ונפלאות היא בעיני. והשיב לו הצדיק על זה נאמר "מה היה שהימים הראשונים כנ"ל, ופירש הדבר על דרך משל באיש אחד עשיר חמל על דל ואביון אחד שהוא שכנו הקרוב אל ביתו, וראה דלותו ושפלותו שמוטל ברעב רח"ל, ואין לו במה לפרנס אשתו ובניו, ויחמול עליו ונתן לו איזו סך מעות בהלוואה אשר מזה ישכור לו איזו פרנסה תנות או מוזהב כדי להתפרנס בריות, ואם הדל הוא בר דעה יודע ויבא לטוב שזה הממון אינו שלו ומשיב הממון לבעליו ישאר לו ממנו להתפרנס בכבוד ויהנה מיגיע כפיו, ולפעמים מרוב הנחת שיש לבעל הממון העשיר אחרי ראותו שהצליח מעשיו ועשה פרי אשר הקים מעופר דל ואומר לו 'אחי' יהי לך אשר לך במתנה גמורה'. אבל אם האדם הזה אין בו דעה, ומיד בקבלתו דמי הלוואה כנ"ל אשר לא עמל בו הוא מעולם, תיכף מלביש את עצמו ואת בני ביתו חליפות שמלות כדרך הנגידים, ומוציא

חובו, יחרה אפן מאוד ולוקח כל הנמצא אתו במזומן ובעד מה שחסר לו מן הממון לוקח מאתו כל המלבושים אשר עשה לו ולבני ביתו בעבוסו, והוא נשאר עני ורש וחסר לחם כבתחלה. וכן הדבר הזה במילי דחסידות, שלפעמים איהו צדיק בדורו מרחם על אחד ממקורביו ומשפיע עליו מאורו הגדול והקדוש, ומתחיל ללמוד ולהתפלל בחיות והתלהבות ומתנהג בצדיק עליו ולוקח את שלו מאתו והוא שוטה מדמה בנפשו שכל זה היא משלו, ומשטה את עצמו ובא לגיאות וגבהות הלב מזה, על כן יחרה אפן של הצדיק עליו ולוקח את שלו מאתו והוא לא נשאר בידו מאומה, ואפילו כל אשר עשה בעת הטוב שיך הכל להצדיק אבל אם חכם הוא האיש הזה, ויודע ומכיר חסרונו ושכל זה הוא קנין שאינו שלו, אזי יש לו לב נשבר ונדכה מאוד, ומלא בושה וכלימה, וזהו סימן טוב כל שיש בו רוח נשברה ומייגע את עצמו בכל כחו לעבוד הש"ת ביגיע כפו, ואזי מוסיף והולך ביראת ה' טהורה ונשאר עומד בדאקתו כל ימיו, והצדיק חונן ונותן לו גם את אשר לו במתנה כנ"ל. וזה פירוש הפסוק "אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה" ואל תתמה על זה, כי לא מחכמה" שגם מה דהוה לא הוה, "כי לא מחכמה" היה מה שהיה, רק "שאלת על זה" שהיה הכל בדרך שאלה מהצדיק, ועתה לקח את שלו מידך ואתה נשארת בחוסר כל. ולכן צריך אתה לשוב בתשובה שלימה לפני המקום ברוך הוא, ואם תבקשנה ככסף וכו', אז תבין יראת ה' ודעת קדושים תמצא. עכ"ל ספה"ק עטרת תפארת ישראל.

הטוהלה
הבט קדיש
בן הדין
אדם המלא
בן הדין
היה סמנו